

Johan Galtung

GLOBAL OPVARMNING



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

GLOBAL OPVARMNING

Johan Galtung



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Global opvarmning

Af Johan Galtung

(Oversættelse Ebba Larsen)



1. Diagnose:

Der er et grundlæggende problem ved at stille denne diagnose: Hvor meget af den globale opvarmning er menneskeskabt, antropogenisk, og hvor meget er en del af den cosmo-, helio-, terra-geniske proces, som begyndte for lang tid siden, og som nedbrød istiden bortset fra nogle langsomt smeltende gletsjere? Bliver oceanerne opvarmet, fordi der strømmer mere CO₂ ud i luften, eller er det omvendt – eller måske begge dele? Uden tvivl er der mange velfunderede (og nogle velfinansierede) svar på dette. Hvilket svar vælger man?

Muligvis det der er mest foreneligt med civilisationens anerkendte kodekser, med de indoktrinerede apokalypter og desuden med følelsen af synd og straf. Nogle vil muligvis tale om andre katastrofale tilfælde, der helt tydeligt er menneskeskabte: Krig, statsterrorisme og terrorisme. Et godt svar på, om den menneskeskabte del er 90% eller 10% eller måske mindre, eller om der er tale om kraftige synergier, er, at det uanset svaret vil være meget fornuftigt at reducere den menneskeskabte del og lade være med at bekæmpe stærkere kræfter i Universet, men man skal tage sig i agt for urealistiske forventninger.



2. Prognose:

Opvarmningen fortsætter. Iskalotter smelter, oceaner stiger, øer og lavland oversvømmes – og menneskene reagerer som de plejer. De flytter, og det vil resultere i en omfattende folkevandring. Nye arealer vil hurtigt blive inddraget til formålstjenlige områder og til bebyggelse i takt med kapløbet om de arktiske gas- og olieressourcer – og i begrænset omfang – dyrkelse af grøntsager i Grønland (som i virkeligheden er en ø af is, hvorimod Island er et grønt land med varme kilder og drivhuse). Sandsynligvis vil den globale opvarmning føre til mere samarbejde end til konflikt, ganske enkelt fordi den vil blive opfattet som en trussel mod hele menneskeheden, svarende til en invasion fra Mars. Der findes kræfter, der trækker i begge retninger, men man kan bruge selve kraften til at udbedre situationen. Hele verden skal dele omkostningerne ved flytningerne.





3. Terapi:

Der fokuseres på drivhusgasser og på reduktion af udledningen. Global opvarmning opfattes som et onde, der minder menneskeheden om kampen mod andre onder, som f.eks. slaveri, kolonialisme og patriarkater – og om den ikke særligt vellykkede modstand mod krig som en institution. Hvad kan være tilfredsstillende ved at bekæmpe dybt rodfæstede onder, når kampen tager form som struktureret mega-vold?

Bevidst gruppering, organisation og konfrontation var metoder til bekæmpelse af forbrydelser og fravalg af det onde. De tre første faser tog lang tid og forudsatte et koncentreret engagement, da kampen tog form. Det skete ved, at ét land stod frem som det første, der stoppede slavehandlen og slaveriet, proklamerede kolonialismens afslutning, begyndte at afvikle patriarkaterne og afstod fra at oprette en hær – alt dette af flere grunde. Bl.a. kunne man udnytte sort arbejde på plantagerne i Afrika, fordi det var mere profitabelt end vanskelig handel og slaveri på fjerne steder. Grundlæggende var tanken den, at ét land skulle påtage sig opgaven som leder, der viste vejen for de resterende.



Den vigtigste fremgangsmåde vedrørende global opvarmning – Kyoto-processen – er anderledes end ovenstående. For det første er den multilateral og baseret på forhandlinger, der sigter mod et kompromis, som sikrer konsensus. Den førnævnte proces var mere ensidig. For det andet lovfæster den en bizar handel med forureningscertifikater, hvor tanken er, at mindre forurenere kan sælge deres forureningsrettigheder til en større forurenere, fordi det altsammen alligevel blandes i de cosmo-, atmo- hydro- og lito-sfærer. For det tredje, at den tredje verdens forurenere er fritaget. Fortolket med ord som slaveri betyder dette, at der kan dispenseres for handel mellem underslaver og overslaver, med undtagelse af Vestens slaver. Og multilateralismen giver enorm magt ikke til den første, der har udsolgt, men til den sidste – det rådne æble.

Konklusion:

Kyoto-processen er en fælde og vil ikke blive vellykket. Det, som verden har behov for, er ét eller flere lande, der tager føringen ved i praksis at vise, at en udledningsreduktion helt ned til nulpunktet er mulig, og ved at vise, hvordan det kan gøres. Der er behov for flere fakta og færre kompromisser.





VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk